

سمرقند

احبای الهی جناب استاد حسن بٹا جناب مشهدی آقا بالا جناب محمد آقا جناب عطاءالله خان جناب حاجی میرزا حسین
جناب آقا عبدالجواد جناب آقا عبدالحسین علیهم بهاء الله الأبھی

هوالله

ای یاران عبدالبهاء چه خوش دمی است که بیاد شما مشغولم و بذکر شما مألوف گهی از اریاح محبت احبّا مانند بحر پرموجم
و گهی بجناح تعلق یاران طائر اوج گهی از نسیم عنایت حقّ مانند گل شکفته و دمی از نهیب خوف و خشیت افسرده و
پژمرده باری دمی نیاسایم مگر آنکه کاشانه دل را بیاد یاران بیاریم نمیدانم چه نگارم تا انجذابات قلب را بیان نمایم مختصر
اینست که نهایت آرزوی دل و جان آنست که یاران همواره شادمان باشند و با یکدیگر مهربان و مانند عبدالبهاء در سبیل
دوستان جمال ابھی جانفشان ای یاران من قسم بروی دلجوی آن دلبر تا جمیع مانند نجوم ثریّا همدم و همراز و محرم یکدیگر
نگردیم و وحدت روحانیّه چنانچه باید و شاید رخ نگشاید شاهد مطلوب جلوه ننماید و انجمن شهود نیاراید بجان و دل
بکوشید تا بنده یکدیگر گردید و در درگاه احدیت در هر دمی مقبولتر شوید و علیکم التّحیّة و التّناء ع